

Mødet den 18. Februar 1915.

1. (J. Nr. 437—1914). Skrivelse af 12. Febr. 1915 fra Indenrigsministeriet angaaende et af Hjælpekassens Bestyrelse rejst Spørgsmaal om **Forstaaelsen af Lov Nr. 162 af 7. August 1914**, saalydende.

»I det med Amtets paategnede Erklæring af 26. f. M. modtagne Andragende har Bestyrelsen for den kommunale Hjælpekasse i Aarhus forespurgt, hvorvidt der i Henhold til midlertidig Lov Nr. 162 af 7. August 1914 om Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser, (jfr. Lov Nr. 302 af 21. December 1914), kan ydes Understøttelse til ugifte Personer, der er indkaldte til Sikringsstyrken, samt om Hjælpen i Henhold til nævnte Lov — til Familier eller til ugifte — kan ydes ogsaa efter stedfunden Hjemsendelse fra Militærtjeneste.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at begge de rejste Spørgsmaal maa besvares bekræftende. Med Hensyn til Hjælp efter vedkommende indkaldtes Hjemsendelse bemærkes, at Hjælpekassens Bestyrelse maa skønne over, hvorvidt saadan Hjælp efter Omstændighederne bør henføres under Lov Nr. 162

af 7. August f. A. eller muligvis rettest kan ydes som Understøttelse paa Grund af Arbejdsløshed, jfr. Lov Nr. 237 af 2. Oktober f. A.»

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 454—1914). Meddelelse fra **Overligningskommissionen angaaende Afgørelse af Klager over November Tillægsligningen.**

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 381—1914). Fra Havneudvalget forelaa følgende Indstilling om **Fastsættelse af Havne- og Brotaksten for Femaaret fra 1. April 1915 til 31. Marts 1920:**

»Idet Havneudvalget hermed fremsender Udkast til Havne- og Brotakst for 1915—20, hvortil Ministeriet for offentlige Arbejder ved Cirkulære af 5. November f. A. har sendt Skema, skal man tillade sig at anføre de Hovedsynspunkter, som er lagte til Grund for den foretagne Revision.

Ifølge en opstillet Kalkule over de sandsynlige Udgifter til nye Arbejder ved Syd-Havnen og den ældre Havn og til Vedligeholdelse og Drift af begge i Femaaret 1915—20 samt over Lejeindtægter m. m. vil der, om ikke nye Laan skulle optages, udkræves en Indtægt af Havne- og Bropenge af gennemsnitlig ca. 416000 Kr. om Aaret. I Femaaret 1910—15 har Gennemsnitsbeløbet været ca. 402000 Kr. om Aaret, og en Forøgelse med ca. 14000 Kr. aarlig er altsaa nødvendig.

Ved et i Aalborg d. 10. December f. A. efter Ministeriets Ønske afholdt Møde af Delegerede fra Havnebestyrelserne i samtlige større jyske Havne enedes man om at fastholde 4 R. T. og ikke, som af Ministeriet under I A 1 foreslaaet, gaa over til 6 R. T. som Grænsen for Frihed

for Skibsafgift, at lade den under I A 1 c foreslaaede Maksimalafgift for Bugserfartøjer udgaa, ikke at udvide den i I A 2 b indeholdte Begunstigelse for Rutebaade, som af Ministeriet foreslaaet, til at de i Havnepenge kun betaler halv Ugeafgift, men i hver Havn at blive staaende ved, hvad man der anser passende, og endelig at nedsætte et af Aalborg, Randers, Aarhus, Horsens og Kolding dannet Udvalg paa 5 Medlemmer til at fremkomme med Forslag om Forhøjelse af Vareafgiften for visse Hovedartikler.

Paa et af dette Udvalg d. 15. Januar d. A. i Aarhus afholdt Møde enedes man om at foreslaa Forhøjelser hovedsagelig paa Kornvarer, Kul, Tømmer og Træ.

Idet man har fulgt de saaledes paa Fællesmøder vedtagne Forslag og iøvigt har søgt at føre Ministeriets Skema i Hovedsagen tilbage til den for 1910—15 benyttede Takst, som formenes at have fyldestgjort i den forløbne Tid, er der dog foretaget et Par Forandringer, som her bør berøres.

Lystfartøjer, der hidtil har været, og i Ministeriets Udkast foreslaas vedblivende at være, fritagne for Skibsafgift, har man belastet med en Maanedsafgift (1 A 2 e), naar de henligge over en Uge i Havnen, idet man mener, at de som Luksusgenstande, og fordi de stille store Fordringer, ikke bør fritages i saa stor Udstrækning som hidtil for at erlægge den Afgift, som paalægges Brugsfartøjer af samme Størrelse. Det er saaledes af principielle Grunde, at man maa foreslaa dette, uagtet man er sig vel bevidst, at det kan vække nogen Misfornøjelse, og at det

ikke vil indbringe Havnen nogen nævneværdig Merindtægt.

Ligeledes har man tildels for Princippets Skyld paalagt fersk Fisk, der hidtil har været fritaget derfor, Vareafgift, naar den ikke skal forbruges i Aarhus eller nærmeste Omegn. Ved de mange Kvaser, der i de senere Aar frekventere Havnen, tilføres nemlig en Del Fisk, som atter eksporteres.

Med de saaledes foretagne Forandringer, hvorom iøvrigt henvises til vedlagte »Anmærkninger til Udkast etc.« er det ved Hjælp af en af Varestatistikerne for Femaaret 1909—14 beregnet Gennemsnits Statistik fundet, at Vareafgiften under Forudsætning af samme Varemængde, forøges med ca. 14000 Kr. om Aaret. Da dette svarer til, hvad man behøver, og Skibsafgiften ikke antages at forøges væsentligt, tør de foreslaaede Forandringer anses for ønskelige. Forudsætningen er naturligvis herved, at der ikke i Femaaret finder nogen betydelig Forøgelse af Skibsfarten eller Varebevægelsen Sted.

Lods- og Litzenpengene foreslaas bibeholdt uforandrede. Da Lodsernes Aarsindtægt, efter Fradrag til Pensions- og Jollekasse og Udgift til Pasning af Fyrene, er steget fra 3900 Kr. for 10 Aar siden til ca. 4700 Kr. nu, og da man formener, at Indtægten passende bør sættes til ca. 4000 Kr. som Maksimum, kunde der være Anledning til som ved tidligere Takstrevisioner at nedsætte Taksterne, eventuelt delvis ophæve Litzenpengene. Det foretrækkes dog, bl. a. fordi Litzenpengene synes at være en rationel Afgift for den indre Havnetjeneste, at bibeholde Taksterne som hidtil. Men man foreslaar da at fastsætte et Maksimum af Aarsind-

tægten af hver af de nuværende Lodser af 4000 Kr. og ved fremtidige Lodsansættelser et mindre Maksimum ialfald i Begyndelsen og lade Overskudet derover efter Fradrag til Pensions- og Jollekasse tilflyde Havnekassen. Til Gengæld tilstaas der de nuværende Lodser Pension efter Kommunens Pensionsreglement af 12. November 1908.

Til Havneudvalget er i Anledning af Revisionen af Taksterne indgaaet Andragender om Nedsættelser fra Aarhus Handelsforening og forskellige. Enkelte af disse Nedsættelser har man optaget i Forslaget, andre har man ikke kunnet anse ønskelige. Et Andragende fra en Del Handlende om halv Vareafgift for Varer, der befordres mellem danske Provinshavne med Skibe, som gaa i fast Rute med Stykgods, kan man efter Forhandling med Repræsentanter for andre Havne ikke anbefale.

Det skal endelig tilføjes, at der efter Anmodning fra Randers Havneudvalg muligen vil blive ført fornyede Forhandlinger mellem Delegerede fra de større jydske Havne om enkelte Forandringer i Vareafgiften, navnlig for Kul og Tømmer, og at man da vil tillade sig at forelægge Byraadet disse Forandringer til eventuel senere Fremsendelse til Ministeriet.«

F o r m a n d e n forelagde og gennemgik Indstillingen.

M i k a e l J o h a n s e n var forbavset over; at Udvalget foreslog at forhøje Afgifterne for Korn, Kul, Tømmer og Brænde, og vilde gerne vide, om der var blevet forhandlet med Importørerne om Forhøjelsen. Taleren frygtede, at den vilde komme til at skade Byens Transithandel, saa meget mere, som ikke alle Nabohavnene var gaaet

med til Forhøjelsen, hvad Taleren dog godt kunde forstaa, da de var noget jaloux paa Aarhus. Skulde man forringe Havnens Benyttelse, vilde den forhøjede Indtægt være dyrt købt. Taleren havde ikke kunnet finde det Andragende, som Handelsforeningen havde indsendt, og vidste der ikke, hvor vidtrækkende Foreningens Ønsker var, men han vilde have sat Pris paa, at Andragendet havde været ved Sagen. Det havde endvidere forbavset Taleren, at Lystbaade fremtidig skulde betale Havneafgift, navnlig da Udvalget selv indrømmede, at det pekuniært set intet betød for Havnen. Man støttede mange forskellige Sports-grene, saa der var ingen Anledning til at genere Lystsejladsen. Taleren vilde gerne have at vide, om man ikke kunde gøre Skade ved at paalægge fersk Fisk Vareafgift. Denne Fisk kom vist som oftest fra andre Kattegathavne og skulde kun losses her. Taleren var bange for, at denne Afgift vilde skade Havnen og Arbejderne mere, end Afgiften vilde beløbe sig til. Taleren var ligeledes bange for, at det vilde skade, om man ikke indrømmede Rutebaadene mellem Provinshavnene halv Ugeafgift i Havnepenge, hvad andre Havne gjorde. — Taleren kunde ikke indse, hvorfor Lodserne skulde have deres Indtægt sat ned, og han vilde derfor gerne spørge, om det var efter Overenskomst med Lodserne, at de gav Afkald paa ca. 700 Kr. aarlig mod at komme ind under Kommunens Pensionsreglement. I det hele taget syntes Taleren, at det var lidt vanskeligt for Byraadet saa hurtigt at tage Standpunkt til Forslaget, saa han vilde henstille, at den nustedfindende Behandling blev betragtet som en 1. Behandling, saaledes at Sagen derefter gik til Udvalget før det atter blev forelagt for Byraadet.

Niels Jensen gjorde opmærksom paa, at det snævrere Udvalg, der var enedes om at foreslaa Forhøjelsen paa Korn og Kul, udelukkende havde bestaaet af Korn- og Kulgrosserere. Med Hensyn til Afgiften for Kul var de sydjydske Havne højere oppe end Aarhus.

Havneingeniøren bemærkede, at Aarhus Havneudvalg kun var gaaet med til de foreslaaede Forhøjelser paa Betingelse af, at samtlige større Havne gik med. Man havde ikke kunnet efterkomme alle Handelsforeningens Ønsker, fordi Ministeriet ønskede samme Takster for de forskellige Havne. Udvalget havde fundet, at der var noget ubilligt og udemokratisk i at forlange Afgift af Fiskerbaade, men fritage store Lystsejlere. Iøvrigt vedrørte Afgiften kun Baade paa over 4 Tons, og kun en halv Snes her hjemmehørende Fartøjer vilde falde ind under Bestemmelsen. De senere Aar var der kommet betydelige Mængder fersk Fisk hertil for en stor Del med Esbjergkvaser. Afgiften vilde næppe betyde noget for dem, og det var vist kun af Hensyn til forskellige Vanskeligheder ved at ramme dem, at man ikke tidligere havde taget Afgift af dem. For Fisk, der skulde bruges i Aarhus eller Omegn vilde der ikke blive afkrævet Afgift. Iøvrigt blev der jo krævet Afgift for Kød og Flæsk. Udvalget havde anset det for vanskeligt at imødekomme Handelsstandens Krav om Nedsættelse til halv Afgift for Rutebaade mellem Aarhus og de andre Provinshavne. For det første vilde det være at komme ind paa et nyt Princip, og for det andet vilde der være noget ubilligt i at nedsætte disse Takster, naar man ikke gjorde det samme overfor København. Det vilde altsaa blive en Slags Boykotting overfor København og en Slags Konkur-

rence med Statsbanerne, hvilket Ministeriet næppe gik med til. Ved hver Revision af Taksterne var der sket Forandring med Hensyn til Lodsernes Lønninger, og der var undertiden foretaget Nedsættelser i dem, idet man altid havde holdt paa, at de burde ligge mellem 3000 og 4000 Kr. I dette Tilfælde var der forhandlet med Lodserne, som var enig med Udvalget i den forestaaede Ordning, idet de betragtede Pensionsretten som en saa stor Fordel, at den rigeligt opvejede Nedgangen i Indtægt.

M i k a e l J o h a n s e n takkede for de givne Oplysninger. Naar Importørerne og Lodserne var tilfredse med Forslaget, kunde Taleren ogsaa være det. Derimod maatte han vedblivende mene, at dette vilde være af Betydning at imødekomme Rutebaadene. Forøvrigt havde Ministeriet tidligere approberet lavere Takst for Baadene i Fart mellem Provinshavne. Taleren ønskede oplyst, om Taksterne ogsaa skulde gælde for den ny Havn.

F o r m a n d e n meddelte, at man havde Ministeriets Udtalelse for, at Taksterne ogsaa skulde gælde for Sydhavnen.

H a v n e i n g e n i ø r e n oplyste, at det var en lille Damper, som løb mellem København og Nakskov, alsaar ikke mellem 2 Provinshavne, der havde opnaaet en mindre Takstreduktion.

Det vedtoges at fremsende Forslaget til Ministeriet for offentlige Arbejder.

1. (J. Nr. 302—1914). Forslag til **Overslag over Aarhus Købstadkommunes Indtægter og Udgifter i 1915—16.** — 2 Behandling.

Der forelaa følgende Ændringsforslag:

Ad Udgiftskonto I. Forslag fra Møller, Carl Laursen, Magnus Nielsen, Mikael Johansen, P. Petersen, J. C. Petersen, Mariane Thomsen og Vetli

om. at Assistent C. Agger bliver opført paa Budgettet som Assistent og ikke som Fuldmægtig. Post I. 3. b. 1. b vil derved blive nedbragt med 200 Kr. — Ikke anbefalet af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mousten og Simonsen.

Formanden forelagde Ændringsforslaget og Budgetudvalgets Flertals Erklæring.

Mikael Johansen kunde anbefale Ændringsforslaget i Henhold til den ved 1. Behandling givne Motivering.

Simonsen kunde ligeledes henholde sig til sine Udtalelser ved 1. Behandling. Der var i dette Tilfælde ikke Tale om nogen Forandring af Lønregulativet, men kun om en Omflytning indenfor det. Efter de Oplysninger, der var tilflydt Taleren i de sidste Dage, maatte han meget beklage, om man ikke vilde yde den paagældende Mand Retfærdighed. Saa vidt Taleren kunde skønne, havde der vist været underjordiske Kræfter i Bevægelse i denne Sag, men herpaa skulde Taleren dog ikke komme ind.

Møller vidste ikke, hvad en Forandring i Regulativet var, hvis dette ikke var det. Byraadet havde vedtaget ikke at ændre Lønregulativet under de nuværende Forhold, og det maatte man holde sig til. Iøvrigt kunde Taleren ikke forstaa, hvorfor Aggers Andragende ikke som andres Andragender om højere Løn var blevet henvist til Lønudvalget.

Simonsen havde ikke faaet den Opfattelse af Byraadets Beslutning, som Hr. Møller syntes at nære. Tidligere havde Hr. Møller hævdet, at saalænge Furktionærerne ikke havde naaet Toppen i deres Klasse, var der ingen Grund til at ændre Regulativet.

Møller bemærkede, at det vilde være uretfærdigt mod de andre Andragere at opflytte Agger.

Jakob Jensen var forbavset over, at Hr. Møller ikke havde haft lignende Anfægtelser, da det drejede sig om Bestyreren af Begravelseskontoret.

Møller maatte gøre opmærksom paa, at Opflytningen af Bestyreren for Begravelsesvæsenet var sket før Byraadets Beslutning om ikke foreløbig at ændre Lønregulativet.

Forslaget vedtoges.

Ad Udgiftskonto III. Forslag fra Mousten og Simonsen om, at Tilskudet til Kommunens Hjælpekasse efter Lov Nr. 101 af 29. April 1913 bliver forhøjet med 12500 Kr. — Ikke anbefalet af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Forslaget forkastedes.

Ad Udgiftskonto VII. Forslag fra Udvalget for Kommunens Hospitaler om, at Post VII. 4. a. 4. d. maa blive forhøjet med 800 Kr. — Anbefalet af Budgetudvalget.

Forslaget vedtoges.

Ad Udgiftskonto VII. Forslag fra Mousten og Simonsen om, at Taksterne for Patienters Kur og Pleje paa Kommunens Hospitalers Fællesstuer ikke maa blive forhøjede. Dette vil medføre, at Indtægten for Hospitalerne bliver nedbragt med 17000 Kr. for Kommunehospital og 1300 Kr. for Marselisborg Hospital. — Ikke anbefalet af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Formanden kunde med Hensyn til Sygehustaksterne henholde sig til sine Udtalelser ved 1. Behandling.

Simonsen vilde for at undgaa Misforstaaelse gøre opmærksom paa, at den nuværende Indtægt af Sygehusene ikke vilde blive nedbragt, hvis Ændringsforslaget vedtoges. Talen var blot om, at man vilde blokke de fattige syge for det paagældende Beløb, skønt disse Folk dog burde have Fred i disse Tider.

Forslaget forkastedes.

Ad Udgiftskonto VII. Forslag fra Budgetudvalget om, at Post VII. 6. a. bliver nedsat med 8 Kr. 19 Øre, idet Pensionen til Distriktsjordermoderen nu har kunnet beregnes nøjagtigt. Den bliver 333 Kr. 62 Øre, hvoraf Staten refunderer 166 Kr. 81 Øre.

Forslaget vedtoges.

Ad Udgiftskonto VIII. Forslag fra Niels Jensen om, at der paa Budgettet maa blive optaget 17500 Kr. til Anlæg af en Gade mellem Spanien og Havnevej. — Ikke anbefalet af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Formanden meddelte, at der i Havneudvalget var nogen Tvivl om, hvorvidt Vejen var nødvendig i Øjeblikket, medens man ansaa det for givet, at den dog ikke kunde undværes mere end et Aar. Havneudvalget havde imidlertid ikke naaet at faa Sagen behandlet færdig, før Ændringsforslagene kom til Behandling i Budgetudvalget. Dog antog Taleren, at der hos 3 af Havneudvalgets Medlemmer: Baune, Jakob Jensen og Niels Jensen var Stemning for Vejen, og for saa vidt kunde Taleren paa Havneudvalgets Vegne henstille at optage Posten i Aar. Taleren var selv noget i Tvivl, da Havneingeniøren stadig mente, at Vejen kunde vente et Aar, og han vilde da under disse Forhold afholde sig fra at stemme.

Magnus Nielsen kunde ikke indse Nødvendigheden at at brolægge Vejen hverken i Aar eller til næste Aar, da kun et eneste Firma, Oliemøllen, havde Brug for den. Iøvrigt maatte Taleren gøre Opmærksom paa, at det ikke drejede sig om 17500 Kr., men om 25000 Kr., da Belysningsvæsenet skulde bidrage 7500 Kr.

Niels Jensen ansaa det for ganske nødvendigt at faa Gaden brolagt, da Jægergaardsvejs Forlængelse ikke kunde tage den stærkt forøgede Trafik. Kulvognene fra 2 Dampere, som lossede i de sidste Dage, havde maattet køre bag om Gasværket, hvilket havde været til stor Gene og til ekstra Udgift for Vogmændene. Naar Oliemøllen havde Damper til Losning, og Gasværket og Kulimportørerne lossede Kul, var de nuværende Adgangsveje saa belemrede, at det ikke var til at komme frem. Naar Vejene paa Markedsdage var optaget af Kreaturtrækning og Travning af Heste, var Trafikken til Havnen næsten stoppet. Derfor og fordi der vilde blive en Del Arbejdsfortjeneste ved Brolægningen, vilde Taleren anbefale, at Beløbet blev optaget paa Budgettet.

Samuel sen fandt det rimeligt at tage Gaden med i Aar, naar Foranstaltningen dog ikke kunde udskydes mere end et Aar. Hr. Magnus Nielsen maatte vist have taget fejl, idet hele Udgiften beløb sig til 17500 Kr., hvoraf Gasværket skulde bidrage 8500 Kr. Næste Aar vilde det sikkert blive nødvendigt at bevilge langt større Beløb til Brolægningssvæsenet.

Simonsen vilde finde det betænkeligt at gaa imod Forslaget, naar det blev anbefalet af Havneudvalgets Flertal. Dette maatte dog repræsentere Erfaringen og Sagkundskaben paa dette Omraade, medens Hr. Magnus Nielsen jo ikke

kunde have fjerneste Anelse om, hvad Brug Havnen havde for Vejen. Hr. Magnus Nielsens Standpunkt kunde altsaa kun være Politik. Det forbavsede Taleren, at Hr. Carl Laursen som Handelsmand og Medlem af Havneudvalget kunde lægge sig paa Tværs af Havnens Udnyttelse.

C a r l L a u r s e n kunde ikke indse at Vejen skulde være nødvendig i Øjeblikket. Naar Jægergaardsvejs Forlængelse kom i Orden, vilde Hovedtrafikken blive aflastet en Del. Iøvrigt var der andre Veje end Vejen bag Gasværket, baade Badevej, Toldbodvej og Spanien.

J a k o b J e n s e n kunde oplyse, at Hr. Carl Laursen havde været med til at fremsætte Anmodning om at faa Vejen anlagt og Formanden ligeledes. Da Formanden nu byggede sit Tilbagetog paa Havneingeniøren, maatte Taleren have Lov til at omtale dennes praktiske Forretningssans. Det var ikke muligt nu at komme til og fra Kajgaden. Det kunne ikke nytte at bygge en Havn, som allerede nu havde kostet 6 Millioner, naar der kun kunde losses fra en eneste lille Kaj. Man kunde ingen Pladser leje ud, fordi man ikke kunde komme til dem. Kun en eneste Plads var udlejet, og den maatte der køres en lang Omvej for at naa. De private Kulimportører gav man gode Pladser, men ikke Andelsforretningen. Taleren troede ikke, Hr. Carl Laursen havde taget Ordet i Havneudvalget en eneste Gang.

F o r m a n d e n maatte advare Hr. Jakob Jensen imod at komme for langt ind paa Havneudvalgets Forhandlinger.

J a k o b J e n s e n mente, at han maatte have samme Ret som Formanden.

F o r m a n d e n maatte anmode Hr. Jakob Jen-

sen om nu at holde inde med videre Omtale af Havneudvalgets Forhandlinger.

Jakob Jensen hævdede, at den Forretningsgang, som Byraadets Flertal var inde paa med Hensyn til Brolægningsvæsenet, vilde forarsage, at dettes Udgifter om et Par Aars Tid vilde blive ganske overordentlig store. Men det var maaske ogsaa Meningen. Det var skandaløst, som adskillige Gader saa ud. Naar Brolægningsudgifterne blev udsat et Par Aar, opnaaede de Herrer at holde Skatteprocenten nede til næste Valg.

Carl Laursen vilde takke Hr. Jakob Jensen for den venlige Omtale, men maatte stemple Hr. Jensens Udtalelse om, at Taleren aldrig havde taget Ordet i Havneudvalget, som vitterlig Usandhed.

Formanden paatalte Udtrykket »vitterlig Usandhed« som ganske utilbørligt.

Magnus Nielsen bemærkede, at de Herrer Simonsen og Jakob Jensen altid betegnede det, der skete fra Højres Side, som Politik. Det skulde dog nok vise sig, at Borgerne syntes om den Politik, Højre havde ført. Taleren mente, at han altid talte sagligt; vilde Simonsen gøre det samme, blev Debatterne ikke saa langtrukne. Det var Taleren, som i sin Tid havde foranlediget, at man fik den omtalte Gade, saa Havneudvalget skulde ikke rose sig af sit Klarsyn i denne Sag. Taleren maatte vel saa have nogen Forstand paa det, han havde med at gøre. I Øjeblikket var der ingen Brug for Vejen, saa den hørte blandt det, der kunde udskydes, naar man ønskede et nøgternt Budget.

Jakob Jensen fandt det morsomt at høre Hr. Magnus Nielsens Selvsikkerhed, naar man lige

havde set Hr. Nielsen tage fejl med Hensyn til Udgiften ved Vejens Brolægning.

Niels Jensen kunde ikke forstaa, hvorfor Hr. Magnus Nielsen ikke vilde have Vejen brolagt, naar han dog roste sig af at have foranlediget, at Vejen var kommet. Efter Hr. Samuelsens Oplysninger vilde Brolægningen jo kun koste Byen 8500 Kr.

Mikael Johansen kunde ganske give Hr. Simonsen Ret i, at der var gaaet Politik i Sagen, ellers vilde jo ingen have stemt for Gaden Brolægning. Højre modsatte sig denne, fordi den kunde undværes, og fordi man var i en alvorlig Situation. Desuden vilde de $\frac{3}{4}$ af Udgiften gaa til Materialier, saa der kun blev meget lidt til Arbejdsløn.

Marthin Hansen vilde stemme for Ændringsforslaget, fordi han mente, at han derved gavnede Handelsstanden.

Møller hævdede, at det var ganske ligegyldigt, enten Brolægningsvæsenet eller Belysningsvæsenet betalte de 8500 Kr., idet Udgiften vilde blive ens for Kommunen. Hr. Samuelsen havde selv i sin Tid ment, at Belysningsvæsenet ingen Brug havde for Vejen, og Taleren kunde ikke anse det for rigtigt, at det betalte noget til den.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at Materialierne var anskaffet og laa paa Vejen.

Niels Jensen troede ikke, at de Penge, som tilflød Kommunens Kasse fra Gasværket gavnede Borgerne.

Samuelsen havde været imod, at Belysningsvæsenet skulde bidrage til Vejen, fordi han ikke mente, at det havde synderlig Brug for den. Det var imidlertid en Overenskomst, at Belysningsvæsenet skulde bidrage.

Møller forstod ikke ganske Hr. Niels Jensen, for naar Belysningsvæsenet skulde betale 8500 Kr. til Vejen, fik det dog saa meget mindre et Overskud.

M i k a e l J o h a n s e n troede ikke, Hr. Marthin Hansen hverken gavnede eller glædede Handelsstanden ved at stemme for den Gade.

M a g n u s N i e l s e n oplyste, at de Brosten, der laa paa Vejen, slet ikke var bestemt til den, havde de været det, vilde de have ligget ved Siden af Vejen og ikke paa den. De laa der kun, fordi Pladsen blev benyttet som Oplagsplads. Belysningsvæsenet havde indvundet et saa stort et Areal ved Vejens Anlæg, at de 8500 Kr. netop svarede til dets Værdi.

F o r m a n d e n maatte fastholde, at hele Beløbet skulde afholdes af Brolægningsvæsenets Budget, hvis Ændringsforslaget blev vedtaget, og at de to Udvalg selv maatte enes om det, hvis der skulde blive Tale om Refusion.

J a k o b J e n s e n troede dog nok, Brostenene var bestemt til den Gade.

Forslaget vedtoges.

Ad Udgiftskonto XVII. Indstilling fra Budgetudvalget om, at der paa Budgettet bliver opført 25000 Kr. til Opførelse af et Krematorium paa Nordre Kirkegaard. Dette vil medføre, at Post XXI. 2. d. bliver nedbragt med det samme Beløb.

M i k a e l J o h a n s e n maatte gøre opmærksom paa, at Beløbet ikke vilde forstørre Budgettet, og at Krematoriet ikke var vedtaget, fordi dette Forslag vedtoges.

M a g n u s N i e l s e n vilde ikke gaa med til et Krematorium paa det nuværende Tidspunkt og maatte forbeholde sig Ret til at protestere, naar

Sagen kom frem igen. Han havde Sympati for Sagen og havde intet imod, at Krematoriet blev projekteret, men der var andre Ting, f. Eks. en bedre Ordning af Dagrenovationen, som var længere fremme, og som først maatte løses.

Forslaget vedtoges.

Ad Udgiftskonto XIX. Indstilling fra Budgetudvalget om, at der paa Budgettet bliver optaget et Driftstilskud af 1500 Kr. til Institutionen »Den gamle Borgmestergaard«.

Forslaget vedtoges.

Ad Udgiftskonto XIX. Forslag fra N. Joh. Laursen om, at der under Post XIX. 5. m. bliver optaget 400 Kr. til Aarhus Tuberkulosestation. — Anbefalet af Budgetudvalget.

Forslaget vedtoges.

Ad Indtægtskonto III. Forslag fra Møller, Carl Laursen, Magnus Nielsen, Mikael Johansen, P. Petersen, J. C. Petersen, Mariane Thomsen, Vetli, Marthin Hansen og N. Joh. Laursen om, at Prisen for 1235000 Kilowatt Strøm bliver opført til 40 Øre i Stedet for 35 Øre pr. Kilowatt. Dette vil medføre en Forhøjelse af 61750 Kr. for Post III. f. 2. a. — Anbefalet af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller, samt

Forslag fra samme om, at Prisen for 5706142 m³ Gas bliver opført til 12 Øre i Stedet for 11 Øre pr. m³. Dette vil medføre en Forhøjelse af 57061 Kr. 42 Øre for Post III. g. 2. — Anbefalet af Budgetudvalgets Flertal: Formanden, Mikael Johansen og Møller.

Formanden forelagde Forslagene.

Jakob Jensen spurgte, om de store Forbrugere, som havde Kontrakt med Belysningsud-

valget, ogsaa skulde have Prisen sat op samtidig med Smaafolk.

Simon sen kunde oplyse om, at man kun tilsigtede at »klippe« de smaa, men skaane de store Forbrugere. Det kunde ikke ses af Forslaget, om Forhøjelsen ogsaa gjaldt for Lysgas, eller om det ogsaa paa dette Punkt kun var Smaafolk, der skulde rammes. Dette Forslag, hvorefter Belysningsvæsenets Overskud vilde blive forøget med henimod 120000 Kr., var udelukkende til Fordel for de rige og var bevist stillet i den Hensigt at ramme de smaa. Man lod Belysningsvæsenet give et Overskud paa ca. 350000 Kr. og tog ca. 20000 fra de syge, saaledes at Skatteprocenten kunde gaa ned med $1\frac{3}{5}$ % til Fordel for de store. En Mand, der svarede Skat af 30000 Kr., vilde faa en Merudgift paa en halv Snes Kr. til Gas og en 30 – 40 Kr. til Elektricitet, men vilde slippe med 600 Kr. mindre i Skat. Dette Beløb skulde de fattige betale. Det var meget beklageligt, at Hr. Marthin Hansen kunde være med til det, for paa dette Punkt kunde hans Stemme have nyttet noget. Selvfølgelig blev Forslaget vedtaget, men det skulde dog slaas fast, at det var en indirekte Beskatning, som tog Sigte paa, at de Smaafolk, som krævede, ogsaa skulde have deres Del af Byrden, saaledes som Hr. N. Joh. Laursen jo havde sagt. Taleren vilde anbefale at stemme imod det skammelige Forslag, hvorefter de smaa vilde blive brandskattet til Fordel for de rige i en Grad, man aldrig tidligere havde set.

Møller fandt det noget dristigt af Hr. Simon sen at sige, at Forslaget bevist kun havde til Hensigt at ramme Smaafolk. Hensigten var kun at hindre en Stigning af Skatteprocenten. Den foreslaaede Forhøjelse kunde absolut ikke forandre

Skatteprocenten med $1\frac{3}{5}$ ‰, men kun med $\frac{3}{4}$ ‰, saa Hr. Simonsens Beregning over, hvad en Mand med 30000 Kr. i Indtægt vilde spare, passede aldeles ikke. Taleren kunde ikke forstaa, hvad skammeligt der var ved Forslaget, naar de aller fleste Byer havde en højere Kogegaspris end Aarhus. Med de nuværende Kulpriser maatte 12 Øre kaldes en ualmindelig lav Gaspris. Havde man ikke været saa heldig med Kulindkøbet, havde Gasprisen nødvendigvis maattet forhøjes til 18—20 Øre. Der var aldeles ikke Tale om nogen »Klipning« af Smaafolk, men kun om at skaffe Byen en større Indtægt. Naar man ikke vilde være med til at nedsætte Udgifterne, maatte man forøge Indtægterne. At Lysgassens Pris ikke blev foreslaaet forhøjet, kom af, at den i Forvejen var forholdsvis høj. Selvfølgelig kunde man ikke forhøje Prisen for de Forbrugeres Vedkommende, f. Eks. Sporvejsselskabet og Statsbanerne, som man havde Kontrakt med. De ved Overenskomst fastsatte Priser var ogsaa saa gode, at der næppe var nogen Grund til at søge Kontrakterne ændret.

Jakob Jensen bemærkede, at det var en kendt Sag, at de, der betalte efter særlig Overenskomst, fik langt billigere Gas og Elektricitet end alle andre. Det var imidlertid kedeligt, at Hr. Møller havde standset ved Statsbanerne, for der var jo ogsaa andre, der fik billig Belysning. Taleren havde opfattet Hr. Simonsens Udtalelser som en Kompliment til Hr. Møller og hans Partifæller, idet Hr. Simonsen jo kun havde tillagt dem den Evne, at de vidste, hvad de gjorde.

Simonsen fastholdt sin Beregnings Rigtighed. Belysningsvæsenets Overskud og Forhøjelsen af Sygehustaksterne svarede netop til $1\frac{3}{5}$ ‰, og det var det, Taleren havde sagt. Der havde tid-

ligere været Tale om at nedsætte Gasprisen til 10¹/₂ Øre, og det Forslag vilde være blevet gennemført, hvis Socialdemokraterne havde haft Flertallet. Socialdemokraterne havde altid hævdet, at Borgerne skulde betale, hvad Gassen kostede at fremstille, men de vilde ikke gaa med til en skjult Skat gennem Gasforbruget. Den halve Øres Forhøjelse havde man beholdt og vilde nu yderlig have 118000 Kr., og saa vilde Hr. Møller endda paa-staa, at det ikke var af Hensyn til de rige. Hr. Møller vidste jo meget vel, at hvis der skete noget, saaledes at Gassen blev dyrere at producere, vilde alle gaa med til at forhøje Gasprisen. Maa-ske vilde man blive nødt til at forhøje Prisen til 18—20 Øre, men det vilde dog vist være bedst at vente, til man virkelig blev nødt dertil. Nu op-naaede man at faa Skatteprocenten sat ned, blev Kullene saa senere dyrere, saa kunde Forbrugerne altid komme til at betale de forøgede Produktions-udgifter.

N i e l s J e n s e n troede ikke, den Gang For-slaget kom om gratis Installation, at det var Me-ningen først at lokke Smaafolk til at indlægge Gas og saa senere forhøje Prisen. Mange Smaafolk var imidlertid hoppet paa Limpinden, og nu maatte de betale for den »gratis« Installation.

C h r i s t e n s e n var forbavset over, at Udval-gets Flertal ikke havde sat Prisen for Lysgas op med det samme. Den gratis Installation betød altsaa, at de smaa Forbrugere skulde have Prisen for deres Lysgas forhøjet, medens de store For-brugere af Lysgas ikke skulde have Prisen forhøjet. Det var en indirekte Beskatning, der tilsigtedes. Det sidste Aar, Socialdemokraterne var i Flertal, blev Belysningsvæsenets Budget lagt med et Over-

skud paa ca. 80000 Kr., nu vilde det blive over 250000 Kr. højere, hvilket svarede til ca. $1\frac{1}{2}$ % mindre i Skat. Taleren anbefalede at stemme imod Forslaget.

Møller havde ikke standset ved Statsbanerne med nogen Hensigt og kunde godt have fortsat med at nævne de Forbrugere, som betalte i Forhold til deres Forbrug, og som Belysningsvæsenet satte stor Pris paa, fordi de meget bidrog til Elektricitetsværkets konstante Gang; thi der var jo kun Tale om dette Værk, idet ingen andre end Vejlbys Kommune havde billigere Gas end alle andre. Da Hr. Simonsen talte første Gang, havde han kun nævnt den nu foreslaaede Forhøjelse, og den vilde kun paavirke Skatteprocenten med $\frac{3}{4}$ %. Taleren syntes, at de, der havde Lysgas til Kogegaspris, 12 Øre, kunde være godt tilfreds, da den almindelige Pris for Lysgas jo var 14 Øre.

Jakob Jensen havde endnu ikke faaet at vide, hvem der foruden Statsbanerne og Sporvejs-selskabet havde særlig Kontrakt med Elektricitetsværket. Da der var Tale om at forhøje Gasprisen under Kulstrejken, vilde Hr. N. Joh. Laursen ikke tiltræde Forslaget, med mindre Forhøjelsen kun skulde vare et Par Maaneder. Da vilde Hr. Laursen kun have, at det lige netop kunde løbe rundt, men nu havde han altsaa skiftet Mening.

Simonsen havde tydelig og klar nævnt hele Belysningsvæsenets Overskud og ikke blot den Forhøjelse paa 118000 Kr., som nu var foreslaaet.

Forslagene vedtoges.

Ad Indtægtskonto III. Forslag fra Christensen om, at der ikke anskaffes Lygteautomater i 1915—16. Post III g. 6. c. vil saa kunne ned-sættes med 11100 Kr., men samtidig maa Post

III k. I. a. 12. forhøjes med 2400 Kr. — Anbefalet af Budgetudvalget.

Forslaget vedtoges.

Ad Indtægtskonto XI. Forslag fra Budgetudvalget om, at Indtægten under Post XI. b. — af Hensyn til foreliggende Oplysning fra Skattekontoret — bliver forhøjet med 35000 Kr.

Forslaget vedtoges.

Udgiftskonto I blev altsaa nedsat med 200 Kr., hvorimod Udgiftskonto VII forhøjedes med 791 Kr. 81 Øre, Udgiftskonto VIII med 17500 Kr. og Udgiftskonto XIX med 1900 Kr. Samtidig forhøjedes Indtægtskonto III med 127511 Kr. 42 Øre og Indtægtskonto XI b. med 35000 Kr. Endvidere forhøjedes Udgiftskonto XVII med 25000 Kr., hvad der medførte, at Post XXI. 2. d. blev nedsat med det samme Beløb.

Ellers vedtoges Budgettet, der blev gennemgaaet Post for Post, i den Skikkelse, hvori det i Udkast forelaa fra Budgetudvalget, og det Beløb, der efter Hovedligningen vil være at ligne paa Formue og Lejlighed, kommer da til at udgøre 1951649 Kr. 35 Øre.

Vedtagelsen skete med 11 Stemmer, 9 stemmer ikke. Før Afstemningen udtalte

S i m o n s e n, at han vilde anbefale sine Partifæller ikke at stemme for det ændrede Budget, for at de ikke skulde faa noget Medansvar for den Reaktion, som prægede Budgettet. Et Budget, der knæsatte en saa grov Brandskatning af de fattige til Fordel for de rige, kunde Socialdemokrater ikke stemme for.

J a k o b J e n s e n vilde føje til Hr. Simonsens Udtalelse, at man heller ikke kunde stemme for Budgettet, fordi det standsede med at forøge Tilskudene til de humane Foranstaltninger og udskød

en hel Mængde Brolægningsudgifter, som Skatteyderne senere vilde komme til at bære Byrden for.

Sluttelig vedtoges det for 1915—16 at fastsætte den i § 2 C i Vedtægt for Ligning af personlig Skat i Aarhus Købstadkommune ommeldte Procentdel, der vil være at lægge til det Beløb, som skal udskrives efter Formue og Lejlighed til 5 %.

5. (J. Nr. 418—1914). Andragende fra Aarhus Lærereforening om Tilskud til Foreningens **Træskokasse**.

N. J o h. L a u r s e n oplyste, at der ikke tidligere var ydet noget Bidrag, og at Skoleudvalget ikke havde noget Beløb paa sit Budget i dette Øjemed, hvorfor Udvalget ganske henstillede Sagen til Byraadet. Det var jo velkendt, hvad Pengene gik til. Maaske kunde man give 500 Kr. eller noget lignende.

S i m o n s e n anbefalede at yde et Tilskud paa 600 Kr. Pengene skulde bruges til at forsyne de Børn med Træsko, som ellers maatte gaa næsten barbenede i Slud og Sjap. Taleren havde i Dag haft Besøg af en Enke med 4 Børn, og hun havde fortalt, at hendes 10 Aars Dreng havde maattet forsømme Skolen i 3 Dage, fordi han intet Fodtøj havde. Han havde bedt Læreren om Træsko, men faaet til Svar, at man ingen Penge havde. Træskoforeningen var et stort Gode for mange Børn. For Tiden var Forholdene i Byen saaledes, at mange led og sultede.

N. J o h. L a u r s e n havde nævnt 500 Kr., fordi dette Beløb var blevet fremdraget i Skoleudvalget, hvor det iøvrigt var blevet fortalt, at der undertiden kunde blive forlangt Træsko, uden at der var Trang dertil.

J a k o b J e n s e n havde intet imod at bevilge 500 eller 600 Kr., da mange Børn trængte til Træsko, men han vilde dog sige, at der ogsaa

var ligegyldige Forældre, som ikke sørgede for, at deres Børns Træsko blev beslaaet. Til de Forældre, hvis Børn fik Træsko paa Skolen, vilde han derfor henstille, at de sørgede for at faa Træskoene beslaaet. Det skyldte de at gøre.

M i k a e l J o h a n s e n vilde meget beklage, at de mange Velgørenhedsforeninger fik Tilskud, naar Forholdene var saa slemme, som Hr. Simon- sen havde sagt, for saa var disse Foreninger ikke paa deres Plads. Taleren henstillede at give Fælleskontoret for Velgørenhed 300 Kr. og saa lade det afholde den øvrige Udgift til Træskoene, som det saa skulde uddele.

N. J o h. L a u r s e n advarede imod at tage alt for gode Varer, som blev fortalt. Meget var rigtigt, men meget var ogsaa urigtigt, og det var sikkert nok, at der var god Brug for Penge paa det Omraade, som nu var paa Tale.

F o r m a n d e n oplyste, at det af Andragendet ikke kunde ses, hvormeget Foreningen ønskede. Maaske kunde man stille et Beløb til Raadighed og saa senere faa at vide, hvor meget der vilde være Brug for.

S i m o n s e n vilde gerne give Hr. N. Joh. Laursen Adressen paa den omtalte Kone, saa vilde Hr. Laursen kunde overbevise sig om, at Historien var sand. Til Gengæld skulde Hr. Laursen tilbagekalde sin Insinuation mod Taleren.

F o r m a n d e n havde ikke opfattet Hr. N. Joh. Laursens Ord som en Insinuation mod Hr. Simonsen.

S i m o n s e n kendte Hr. N. Joh. Laursen.

M a r i a n e T h o m s e n meddelte, at der hver Mandag blev uddelt adskillige Par Træsko paa Fattiggaarden, ligesom Fattigvæsenet aldrig næg-

tede at lade Træskoene reparere. Taleren vilde støtte Forslaget om at bevilge 300 Kr.

M o u s t e n anbefalede at bevilge 600 Kr. Der vilde antagelig ikke blive Brug for hele Beløbet i Aar, men Resten kunde jo saa være for 1915—16, for hvilket Aar der jo intet Beløb var opført i Øjemedet. Hele Træskouddelingen burde samles hos een Institution, antagelig helst Hjælpekassen.

F o r m a n d e n vilde finde det stridende mod sædvanlig Praksis at give et Beløb, hvis Anvendelse skulde strække sig ind i det næste Aar. Man kunde give 300 Kr. nu, og Foreningen kunde saa komme med nyt Andragende, hvis dette Beløb ikke strakte til.

J a k o b J e n s e n foreslog at optage 500 Kr. paa Budgettet for næste Aar.

F o r m a n d e n indsaa ikke, hvorledes det skulde hjælpe i Øjeblikket.

N. J o h. L a u r s e n anbefalede Formandens Forslag.

300 Kr. bevilgedes.

6. Forslag fra Bygningskommissionen om

a. (J. Nr. 426—1914). **Ændringerne i Bygningsvedtægten og Regulativ vedrørende Stiladser og lignende.** (Se Side 259) og

b. (J. Nr. 425—1914). Instruks for Bygningsinspektøren. (Se Side 264).

Fra Simonsen forelaa følgende Ændringsforslag til B y g n i n g s v e d t æ g t e n :

I § 2, 1. Stykke, udgaar i 2. og 3. Linie: »Bygningsinspektøren, eventuelt«.

I Bygningskommissionens Ændring til Vedtægtens § 28, sidste Punktum, foreslaas efter Ordene »saadant Afløb« i 3. Linie indsat: »og Nybygningen eller Ombygningen nødvendiggør Dispensation fra Vedtægten«.

I Forslag til Instruks for Bygningsinspektøren forelaas, at Ordene i første og anden Linie af § 3: »naar dertil af Byraadet bevilges ham den fornødne Assistance«, udgaar.

Det foreslaas, at der ingen ekstraordinær Anciennitet gives Bygningsinspektøren, fordi Sportlerne skal indgaa i Kommunekassen.

Formanden meddelte, at Bygningskommissionen ikke kunde tiltræde de af Hr. Simonsen foreslaaede Ændringer. Dersom Ordene »Bygningsinspektøren, eventuelt« skulde udgaa, skulde Bygningskommissionen selv give Tilladelse til ethvert nok saa lille Bygningsforetagende. Den hidtidige Ordning havde aldrig medført nogen Ulempe, og det var da ogsaa kun i meget faa og smaa Tilfælde, at Bygningsinspektøren kunde handle paa egen Haand. Den anden af de af Hr. Simonsen foreslaaede Ændringer, om at der skulde behøves Dispensation fra Vedtægten, for at man kunde kræve W. C. indlagt, kunde føre til saa ganske urimelige Forhold, som f. Eks. at der kunde bygges en meget stor Villa, uden at man kunde forlange W. C. indlagt, naar der ikke krævedes nogen Dispensation. Med Hensyn til Instruksens Kommissionen vedblivende, at man ikke kunde paalægge Inspektøren en stor og ny Pligt, med mindre man gav ham den fornødne Assistance. Angaaende den foreslaaede Anciennitetsforøgelse kunde Taleren ganske henvise til sine tidligere Udtalelser.

Simonsen beklagede, at hele Bygningskommissionen havde kunnet enes om at afvise alle hans Ændringsforslag, navnlig Ændringen til Vedtægtens § 2, som der i Tiden fra 1906 til 1909 ofte havde været skarpe og lange Debatter om. Denne Paragraf ønskede Taleren ændret som fore-

slaaet for at værne Mindretallets Ret, idet Socialdemokraterne jo aldrig kunde opnaa at faa Fler-tal i Bygningskommissionen, fordi denne var en »privilegeret« Kommission. Som Paragraffen nu var, behøvede Kommissionens Formand næsten aldrig at lade noget Andragende forelægge for Kom-missionen, og der kunde ske meget store Ombyg-ninger, uden at Kommissionen vidste noget derom. Dette var en meget farlig Ordning, hvorfor Tale-ren gerne vilde have Paragraffen ændret saaledes, at Kommissionens Medlemmer dog havde Ret til at skaffe sig Underretning om, hvad der foregik. Fra et demokratisk Synspunkt var det meget be-klageligt, at der kunde være en saadan Paragraf i Vedtægten. Ændringen til § 28 var saa lige til, at Taleren ikke kunde forstaa Afvisningen. Det syntes imidlertid, at man var paa Nakken af de private med Hensyn til Indførelse af W. C., me-dens Kommunen ikke selv behøvede at skynde sig med at indføre W. C. Som man nu begyndte med Skolerne, kunde det vare 8—10 Aar, inden de alle fik W. C. Den foreslaaede Instruks var saa favorabel for Inspektøren, at det meget maatte beklages, at man ikke havde taget Hensyn til den lille Ændring, og ligeledes var det beklageligt, at man vilde give ham de 3 Aars yderligere Anciennitet, naar han intet Krav havde paa de Sportler, som Ancienniteten skulde være Ekvivalent for.

Formanden maatte gøre opmærksom paa, at Bygningsinspektøren altid handlede paa Kom-missionens Ansvar og stod den til Regnskab for de Byggetilladelser, han gav.

Christensen fandt, at man lige saa godt kunde overlade den lille Bemyndigelse til Inspek-tøren, da et saa lille Mindretal som Socialdemo-kraterne i Kommissionen, for Øjeblikket var der

kun Taleren, umuligt kunde gennemføre noget alligevel. Det var rigtigt, at Bestemmelsen var blevet omtalt i Byraadet for nogle Aar siden, men den fandtes i Vedtægten flere Aar før den Tid. Taleren vilde ønske, at Hr. Simonsen vilde løse Taleren af i Kommissionen, saa vilde Hr. Simonsen nok opdage Ulemperne ved Kommissionens Arbejde. I et Aar var der kun blevet afgjort 57 Sager af Inspektøren alene, og de drejede sig alle om ganske uvæsentlige Ændringer, som ikke stred mod Bygningsvedtægten, og som det vilde være upraktisk og uoverkommeligt for Kommissionen at beskæftige sig med. Kun en af Sagerne drejede sig om et nyt Byggeforetagende, nemlig Udvidelsen af Hospitalet, men hertil krævedes der ingen Dispensation. Derimod havde Kommissionen behandlet 286 Sager i Aarets Løb foruden 51 W. C. Andragender, der krævede Dispensation. 175 andre W. C. Sager, som ikke krævede Dispensation, og som var undersøgt af Stadsingeniøren, Brolægningsudvalget og Sundhedskommissionen, havde man ladet Bygningsinspektøren afgøre. Den Ændring, Hr. Simonsen ønskede, havde da ikke stor Betydning. Taleren havde i Kommissionen sagt, at han intet havde imod at faa alle Sager forelagt for Kommissionen, men stor Betydning tillagde han det som sagt ikke. Angaaende Forslaget om Ændring af § 28 skulde Taleren ikke sige ret meget. Hr. Simonsens Standpunkt med Hensyn til Indførelse af W. C. var jo ret godt kendt. Men naar Byen havde ofret mange Penge paa W. C. Systemet, saa maatte man ogsaa sørge for, at det blev indført i Ejendommene. Da Inspektørens Løn blev fastsat, blev der vel talt om, at Sportlerne burde falde bort, men nogen Vedtagelse i saa Henseende fandt ikke Sted, saa naar man

nu havde Valget imellem enten at lade Inspektøren beholde Sportlerne eller tillægge ham 3 Aars Anciennitet, saa vilde Taleren foretrække det sidste.

Simonsen skulde gerne indrømme, at § 2 havde haft den samme Affattelse i mange Aar som nu, men i 1907 skete der fra socialdemokratisk Side et kraftigt Forsøg paa at faa den ændret. Hvad der kunde flyde af at beholde Paragraffen i dens nuværende Skikkelse, vidste Taleren ikke, men i en anden By havde det for nogle Aar siden været ganske umuligt at faa noget lavet, hvis man ikke gav en bestemt Mand en 20—30 Kr. Det, det drejede sig om, var at faa en saadan Ordning, at de Medlemmer, som ikke ønskede noget lavet uden at vide Besked dermed, kunde faa Lejlighed dertil, men det var ikke muligt nu.

Christensen hævdede, at man til en vis Grad maatte stole paa Inspektøren, og at det var noget voveligt at forudsætte, at denne vilde bryde sig Pokker om Vedtægten.

Simonsen vilde finde det kedeligt at være Medlem af en Kommission uden at vide Besked med og havde Indflydelse paa de Sager, der rettelig hørte under Kommissionens Omraade.

Jakob Jensen fandt den af Hr. Simonsen foreslaaede Ændring til § 2 ganske naturlig. Sagen kunde ikke forklares tydeligere, hvis man ikke vilde risikere et Sagsanlæg.

Bygningskommissionens Indstillinger vedtoges.

7. (J. Nr. 1²⁸—1914). Andragende om **Approbation paa Udstykningsplan** for Matr. Nr. 1302 af Bygrundene.

Anbefaledes.

8. (J. Nr. 2²⁹²—1914). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens §§ 21 og 6** for Bruunsgade 57.

Anbefaledes.

9. Andragende om **Dispensation fra W. C. Regulative** for :

- a. (J. Nr. 2²⁸²—1914) Høegh Gnldbergsgade 55.
- b. (J. Nr. 2²⁸³—1914) Fiskergyde 4.
- c. (J. Nr. 2²⁸⁴—1914) Ny Munkegade 67.
- d. (J. Nr. 2²⁸⁵—1914) Ny Munkegade 69.
- e. (J. Nr. 2²⁸⁶—1914) Havnens Administrations-
bygning.
- f. (J. Nr. 2²⁸⁷—1914) Bruunsgade 37.
- g. (J. Nr. 2²⁸⁸—1914) Søndergade 64.
- h. (J. Nr. 2²⁸⁹—1914) Molsgade 1.
- i. (J. Nr. 2²⁹⁰—1914) Søndergade 36 a.
- j. (J. Nr. 2²⁹¹—1914) Nørreallee 78.

Bevilgedes.

